

சு. தமிழ்ச்செல்வி புதினங்களில் வட்டாரமொழி அடையாளங்கள்

வ. ஜெயபார்வதி அ, ஆ, *

அ தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீபராசக்தி மகளிர் கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்திற்கு உட்பட்டது), குற்றாலம்-627802, தமிழ்நாடு, இந்தியா

ஆ ஆங்கிலம் மற்றும் அயலக மொழிகள் துறை, அறிவியல் மற்றும் மானுடவியல் புலம், எஸ்.ஆர்.எம் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் நிறுவனம், இராமாபுரம் வளாகம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Local Language Symbols in S. Tamilselvi Novels

V. Jeyaparvati a, b, *

^a Department of Tamil, Sri Parasakthi College for Women (Affiliated to the Manonmaniam Sundaranar University), Courtallam-627802, Tamil Nadu, India

^b Department of English and Other Foreign Languages, SRM Institute of Science and Technology, Ramapuram, Chennai-600089, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
mviparvathi@gmail.com

Received: 22-03-2022
Revised: 07-05-2022
Accepted: 12-05-2022
Published: 06-07-2022

ABSTRACT

Literature creates, develops, safeguards and portrays the likes, dislikes, habits, culture and tradition of a society. When one analyzes the novels that are based on society, it expands itself into multifarious roles. The truth and the reality of societal life are researched based on many concepts known as anthropology, psychology, personality etc. When there is a change in the mind of a man, it reflects itself in society too. When the changes are not proper when they didn't go as per morality, there occur numerous troubles and hence there is an imbalance in society. Human beings' personality is affected badly due to this change in society. The family concept collapses and there occur innumerable problems among human beings and hence man has lost his quality of life. The six novels written by Tamilselvi have been taken for the research. This research intends to find out the themes behind her novels which are having a folklorebase. This research brings out the nature of the local habitat, folklore, custom and tradition.

Keywords: S. Tamilselvi, Symbols, Anthropology, Folklore

முன்னுரை

உலக மக்களினம் தத்தமக்குரிய தனித்த பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் பொதுப் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் கொண்டு விளங்குவன. அப்பண்பாட்டுக் கூறுகளில் சூழலுக்கு ஏற்பப் பல்வேறு பழக்கவழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும், மொழிகளும் அமைகின்றன. மனிதனை வரலாற்றில் தொன்மைக் காலம் தொட்டு இன்று வரை ஏற்பட்டுள்ள சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் பல இம்மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மனித இனம் கடந்து வந்த பாதையில் அதனுடைய நலம் கருதி ஏற்படுத்திக் கொண்ட மரபு அல்லது சடங்குகள் நாடு, மொழி மற்றும் இனம் என்ற நிலையில் பல வேறுபாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன.

விலங்கு நிலையிலிருந்து மாறி மனிதன் நாகரிக நிலையில் அடியெடுத்து வைத்த காலம் முதல் அவனுடைய சிந்தனை ஆற்றல், மெல்ல மெல்ல வளர தொடங்கியது. தன்னைக் காப்பாற்றிக்

கொள்ளவும் நன்மை விளையும் போது நன்றி சொல்லவும் மனிதன் மொழியை ஏற்படுத்திக் கொண்டான்.

சங்க காலம் தொடங்கி இன்று வரை தமிழர் வாழ்வில் இடம் பெற்றுள்ள மொழிகள் அளவற்றவை. தனி மனிதனுடைய பண்பாட்டு நடைமுறைக் கேற்பவும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள புறவுலகைப் புரிந்து கொண்டதன் தன்மைக்கேற்பவும் மொழிகள் அமைகின்றன. இத்தகு மொழிகள் காலப்போக்கில் ஒரு குழு அல்லது இனம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளாகின்றன. எனவே இனம், சாதிநிலை விழுக்கின்ற வட்டாரச்சூழல் செய்கின்ற தொழில் இவைகளுக்குகேற்ப மொழிகள் அமைகின்றன.

இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு மாநிலங்கள் மொழி வாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டதைப் போல மொழி பேசும் எல்லைக்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளியல் மற்றும் கருத்தினைச் சார்ந்த கருத்துக்கள் அங்கிருக்கும் படைப்பாளிகளால் படைக்கப்படும் பொழுது அப்பகுதியில் வாழும் மக்களின் மொழி, பண்பாடு, நாகரீகப் பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றை அறியலாம். இவ்வாறு வட்டாரம் எனப்படும். தான் சார்ந்த பகுதிகளையும் மக்களையும் அவர்களின் சமூக நிகழ்வுகளையும் கொண்ட புதினங்களின் வழி அம்மக்களின் மண்சார்ந்த அடையாளங்களை எளிதில் அறிந்துணரலாம்.

ஆய்வுமுறை

தொழில் அடிப்படையில் வாழும் மக்களின் வட்டார மொழி அடையாளங்களை ஆய்வு செய்தலையே, இக் கட்டுரையின் ஆய்வாக கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வின் முதன் கட்டமாக சு. தமிழ்ச்செல்வி அவர்களின் புதினங்கள் மாணிக்கம், அளம், கீதாரி, ஆறுகாட்டுத்துறை, கண்ணகி, கற்றாழை ஆகியவை முழுமையாக வாசிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களை அப்பகுதியில் வாழும் மக்களின் பண்பாடு, மொழி, பழக்க வழக்கங்களின் மூலம் வாட்டார மொழி அடையாளங்களை அறியமுடிகிறது.

உரையாடல் உத்தி

படைப்பாளி கையாளும் இலக்கிய வடிவங்களில் புதினங்கள் வெற்றி பெறுவதற்குரிய காரணிகள் பாத்திரப்படைப்பு என்பது முதன்மையானதாகும். ஆசிரியர் எடுத்துக்கொள்ளும் கருத்து விளக்கப் பெறுவது அல்லது சிறந்து விளங்குவது உயிரோட்டமான பாத்திரப் படைப்பாலேயே நிகழும். அத்தகைய புதினங்களில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களிடையே குணமும் உண்டு. குறையும் உண்டு ஏனெனில் அவர்கள் தினசரி வாழ்வில் சந்திக்கும் பழகும் மனிதர்களேயாம். அவற்றில் ஒன்றே சிறுசிறு கதைகளின் மூலம் உரையாடலை வளர்த்தெடுப்பதாகும். நிறைமாதக் கர்ப்பிணியான கண்ணகி அவளது கணவன் முரட்டுத்தனமாகத் தாக்கியதன் விளைவாக அடுத்த நாள் பகலில் வயல் வேலைக்குச் சென்று வேலை செய்து கொண்டிருந்த பொழுது நின்று கொண்டே தனது குழந்தையைப் பிரசவிக்கிறாள். அக்குழந்தை இறந்தே பிறக்கிறது. இதனை, “இப்படியாப்பட்ட துச்சாதனுக்கு வந்து பொண்டாட்டியா சேர்ந்தா இதுமாதிரி கொடுமயத்தான் கட்டிக்கிட்டு அழுவனும் ஊரு ஒலகத்துல பாக்காததா? என்ற உரையாடல் மூலம் மகாபாரதத்தில் இடம்பெறும் பெண்ணென்றும் மதிக்காமல் பாஞ்சாலியைக் கொடுமைப் படுத்திய துச்சாதனுக்கு இணையாக விவரிக்க கூடிய மொழி நடையை அறியமுடிகிறது (Tamilselvi, 2008a).

சு. தமிழ்ச்செல்வி தன்னுடைய கதைமாந்தர்களின் வாழ்வியல் மரபுக்கான அடித்தளத்துடன் உரையாடல்கள் அமைப்பதில் வல்லவர். ஆறுகாட்டுத்துறை புதினத்தில் மீன் பிடித்தொழில் சார்ந்த கதை மாந்தர்களுக்கு ஏற்ப உரையாடலை அமைத்துள்ளார். சாமுவேலும் அவனது நண்பனான சுப்புமாமாவும் கடலுக்கு மீன் பிடிக்க செல்லும் பொழுது

“ஏலேய் சாமுவேலு பறவக் கோலா புடிக்கிறது எப்படின்னு தெரியுமாடா ஒனக்கு”

“கேள்விப்பட்டிருக்கேன், ஆனா எப்படின்னு தெரியாது மாமா?” (Tamilselvi, 2006)

என்ற வரிகள் மூலம் மீன் பிடித் தொழிலின் நுட்பத்தை தம்முடைய படைப்பாக்கத்திற்கு அவர்களுடைய பேச்சு நடையிலேயே படைத்திருப்பது சுட்டிக்காட்டத் தக்கதாகும்.

கதை உத்தி

நாட்டுப்புற மக்களிடையே சிறுசிறு கதைகள் கூறுவதும் அக்கதைகளின் மூலம் படிப்பினைக் கூறுவதும் மற்றொரு வட்டார உத்தி சான்றாக “கீதாரி” புதினத்தில் மனநிலை பாதித்த பெண் ஒருத்தியை யாரோ ஏமாற்றி பாலியலில் ஈடுபட்டுப்போக, அப்பெண் இரண்டு பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுவிட்டு இறந்து போகிறாள். ஆடுமேய்க்கும் கீதாரி ராமு அக்குழந்தைகளை எடுத்து வளர்க்க ஆசைப்பட்ட போது அவளுடைய மனைவி இருளாயி ஒரு கதைமூலம் அவளின் மன உணர்வை கூறுகிறாள்.

இருளாயி கதைக்கூறி குழந்தைகளை வளர்ப்பது முடியாத செயல் என்று கூறினாலும் “பிள்ளைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து கவனிப்பதில் குறை வைக்க மாட்டாள். அடுத்தவர் வீட்டு பிள்ளையென்று நினைக்காமல் பாசத்தைக் கொட்டி வளர்த்ததால் தான் வெள்ளைச்சாமி இன்று இவ்வளவு தெளிவாய் வளர்ந்து நிற்கிறான்.” என்ற கீதாரி வரி மூலம் அறியலாம் (Tamilselvi, 2008b). மேலே சுட்டிக்காட்டப்பட்ட கதைகள் சமுதாய அமைப்பில் மக்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற வழிமுறைகள் மரபுகள், மனித பழக்க வழக்கங்கள், மரியாதை முறைகள், சடங்குமுறைகள் முதலிய மனித மேம்பாட்டு நிலைகளை விளக்குகின்ற மண்சார்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் கதைகள் எனலாம்.

பேச்சு மட்டுமில்லாமல் கதைகள் மூலமும் உரையாடலை நிகழ்த்தி சென்றுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக ‘அளம்’ என்னும் புதினத்தில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சியை கூறலாம். உப்பளத்திற்கு வேலைக்கு போகும் தாயான சுந்தரம்பாள் தன் மகள் வடிவாம்பாளுக்கு வெயிலின் கொடுமையை தாங்கமுடியாமல் ஒரு கதையினை கூறுகிறார். “எவளோ ஒருத்தி ஆம்புடயாங்காரன் அடிச்சிப்புட்டான்னுட்டு கைப்புள்ளய தூக்கிக்கிட்டு அலேத்திக்காட்டுக்குப் போனாளாம். சாவுறத்துக்காவ உச்சிவெயிலுக்கு அளத்தல மாட்டிக்கிட்டாளாம்” உடனே தன் குழந்தை தானே தூடு வெயிலில் போட்டு அதன் மீது ஏறி நின்றாள்” என்று கூறுகிறாள் (Tamilselvi, 2002). இவ்வாறு கதைக்கூறி உரையாடலை நகர்த்துவதும் ஒரு உத்தி. பொதுவாக ஒரு இலக்கிய படைப்பில் உள்ளிட்டிற்கு ஏற்ப வடிவம் அமையும் போது மட்டும்தான் அக்கலை படைப்பு சிறப்படைய முடியும்.

குலங்களின் பெயர், குலமுறை அமைப்பு, குலத்தின் தொழில் மற்றும் குலமரபைத் தோற்றுவிக்கும் காரணிகள் போன்றவை குலமரபுக் கதைகளின் மூலம் விளக்கப்படுகின்றன. கரும்பாயிரக்கொண்டவர் என்று கருப்பசாமி அழைக்கப்படுகிறார். சிறப்பு பெயர் வர காரணம் தம்புசாமி கரும்பினை விற்க சந்தைக்கு செல்லும் வழியில் சாமியே கிழவன் ரூபத்தில் வந்து கரும்புக் கேட்க இவர் மறுக்க, கரும்பெல்லாம் கசப்பு சுவையுடையதாக மாறுகிறது. தவறை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்க கரும்பு சுவை மாறுகிறது. இக்கோவிலில் மண்குதிரைக்கு புல் வாங்கி போட்டால் அக்குதிரை புல்லை தின்னும் என்று நம்பிக்கை. இதனை சோதிக்க சர்க்கரை, வேறு என்ற இருவர் மறைந்திருந்து பார்க்க குதிரையின் சத்தம் கேட்கதே ஒழிய குதிரை தெரியவில்லை. இருவரும் ரத்தக்கி இறந்தனர். இந்த குடும்ப வகையறாவே குதிரைகாரன் வகையறா எனக் கூறப்பட்டது.

இடப்பெயர்க்கான கதை

தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு வரலாற்றில் “ஊர்ப்பெயர் ஆராய்ச்சி” என்ற வழங்கப்பட்டு அது தொடர்பான பல்வேறு வகையான ஆய்வுகளும் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. புதின ஆசிரியரான தமிழ்ச்செல்வியும் தன் படைப்பான “கண்ணகி” புதினத்தில் பாழாறு, கார்சூடல், கார்டுடல், மொடவன் துறை என்ற இடங்களுக்கு எவ்வாறு பெயர் வந்தது என்பதைப் பற்றி கதைமாந்தர்களான, கிராமத்து மக்களின் கூற்றான கதைகளின் வழியாக விளக்கிச் சொல்கிறார். ஒரு பெண், வெள்ளத்தில் தன் பிள்ளைகளை அடித்து சென்றதால் அந்த ஆற்றையே சபிக்கிறாள். அதனால் அந்த ஆறு பாழாறு என்று

அழைக்கப்படுகிறது. மணிமுத்தாற்றில் வெள்ளம் போகும் போது கூட பாழாற்றில் தண்ணீர் முழுங்கால் அளவுதான் இருக்கிறது.

மேலும் ஒரு ராஜா தன்மகன் வயதிலுள்ள பெண்ணை திருமணம் முடித்து வர அந்தப்பெண் இளவரசனிடம் தவறுதலாக நடக்க முயற்சிக்க, ராஜா அந்த நேரத்தில் வர பழி, இளவரசன் மீது விழுகிறது. இளவரசனுக்கு தண்டனையாக அவனது கால்கள் வெட்டப்பட்டு ஆற்றில் வீசப்படுகிறது. அவனது உடம்பும் ஆற்றில் அடித்துவரப்பட்டு கால்கள் சேர்ந்து கூடிய இடம் கால்கூடல் என்று அழைக்கப்பட்டது. இது மருவி கார்சூடல் என்றாயிற்று. இப்படி ஏகப்பட்ட கதைகள் சு. தமிழ்ச்செல்வி நாவல்களில் காணமுடிகிறது.

நாட்டுப்புறப்பாடல்

நம்முன்னோர் வகுத்த இலக்கிய இலக்கண வகைகளைக் கூறிய தொல்காப்பியர் புதிதாகப் 'பண்ணத்தி' என்ற ஒரு இலக்கணத்தைப் பற்றி கூறுகிறார். பிசி, முதுமொழி, குறிப்பு, மொழி, பண்ணத்தி எனக்குறிக்கிறார். அதுவே,

“பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப்

பாட்டின் இயல பண்ணத் திய்யே”

(Puliyur kesigan,1998)

என்பதாகும். இதற்கு பழம் பாட்டினோடு கலந்த பொருளே தனக்குப் பொருளாகப் பாட்டும் உரையும் போலச் செய்யப்படுவன. பண்ணத்தியாகும் இந்த இலக்கணங்களாலும் வாய்மொழியாக வழங்குவனவற்றோடு சார்த்திச் சொன்னமையாலும் பண்ணத்தியென்பது நாடோடி பாடல்களையே குறிக்கும் என்று கி.வா ஜகநாதன் குறிப்பிடுகிறார்.

தாலாட்டு, ஒப்பாரி, தொழில், குழந்தைகளின் விளையாட்டு, ஏசல், கேலிப்பாடல்கள் என நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பலவகைப்படும். நாகரிக வாழ்க்கை முறையில் தாலாட்டுப் பாடல் இல்லையென்றாலும் சில இடங்களில் பாடப்படுவதை பதிவுச் செய்துள்ளார். இவர்,

“ராராரோ ராரிராரோ

யாங்கண்ணே ராராரோ ராரிராரோ.....

(Tamilselvi, 2007)

என்ற தாலாட்டுப் பாடல் மூலம் கூறுகிறார்.

மனிதனின் பிறப்பு தாலாட்டு என்றால் இறப்பு ஒப்பாரி பாடலில் முடிகிறது. தமிழில் ஒப்பாரியை பிலாக்கணம், பிணக்கானம், கையறுநிலை, புலம்பல், இரங்கற்பா, சாவுப்பாட்டு, இழவுப்பாட்டு, அழுகைப்பாட்டு என பல பெயர்களில் அழைக்கலாம். இந்த அடையாளத்தைத் தான் சு.தமிழ்ச்செல்வி தன் புதினங்களில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, அன்னைக்கு மகள் பாடுதல்,

“தங்க அரிக்கஞ் சட்டி

சடச்சம்பா வாக்கரிசி தம்பி கோட்ட பாலந்தி”

(Tamilselvi, 2007)

என்னும் புதினத்தில் தாய் தங்கத்தாச்சியை இழந்த மகள் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. மேலும் குடும்பத்தினருடன் நான் கொண்டுள்ள உறவைப் பற்றியும், கணவன் தன்மீது அன்புடன் இருப்பதையும், அன்பில்லாமல் இருப்பதையும், பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடிய நிலையில் பாடப்படுகிறது.

மாணிக்கம் என்ற புதினத்தில் செல்லாயி தனது கணவன் மாணிக்கம், எந்த நிலையிலும் தன்னிடம் அன்பாக நடந்துக்கொள்ளவே இல்லை என்ற சூழலை ஒப்பாரி சொல்லி அழுவதாக படைத்துள்ளார் சு.தமிழ்ச்செல்வி. அதுவே,

“கருவ மரத்தடிவே நான்

காயாடும் போதல்லவோ

காயாட்டத்தத் தாம் மறந்து - இந்த

கருணருக்கு மாலையிட்டேன்”

(Tamilselvi, 2007)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் விளையாடும் பருவத்தில் மணமான இவள் கணவனை, கர்ணன், வீமன் என்ற மகாபாரதப் பாத்திரங்களோடு ஒப்பிடுகின்றார்.

மனிதன் தன் மகிழ்ச்சியினை ஆடியும் பாடியும் பலரோடு கலந்துக் கொண்டாடும் தன்மையுடையவன். அவ்வாறு கொண்டாடி உணர்வுகளை பாடல்களாக, ஆடல்களாக வெளிப்படுத்தும் போது கலைச்சிறப்பையும் அவன் சார்ந்துவுள்ள சமுதாயத்தின் அல்லது இனத்தின் மண் சார்ந்த பண்பாட்டு சிறப்புகளான அடையாளங்களையும் உணர முடிகிறது.

கதைப்பாடல்

கதையைப் பாடலாகப் பாடுவதைக் கதைப்பாடல்கள் என்பர். அது ஒரு கதையாகவோ, அல்லது பல உட்கதைகள் கொண்டதாகவோ இருக்கலாம். கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் பேச்சு மொழியிலேயே அமைந்திருக்கும். காப்பியங்கள் தோன்றுவதற்குக் கதைப்பாடல்களே மூல காரணமாக இருந்திருக்கலாம். சு.தமிழ்ச் செல்வியின் புதினத்தில் இடம்பெற்ற கதைப்பாடல் விளையாட்டு நிலையில் குழந்தைகளால் பாடப்படுவதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக,

“தங்கா, தங்கா தவளதங்கா

(Tamilselvi, 2014)

என்ற பாடலைக் கூறலாம்.

முடிவுரை

ஓர் எழுத்தாளன் தான் படைக்கும் படைப்பில் எடுத்தாளும் உத்திகள் வழி வெற்றி பெறுவது காலங்காலமாக நடைமுறையில் உள்ளது எனலாம். தமிழ்மொழி அகராதி உத்தி என்பது அறிவு, சேர்தல், இசைவு, சொல் ஆகிய பொருள்களைத் தருவதாக கூறுகிறது. அது போலதான் மொழி ஒரு இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுப்பதில் உத்திகளின் பங்கு இன்றியமையாதது. குறிப்பாக புதினம் என்னும் இலக்கியத்திற்கு புனைவு என்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். அதன்படி இங்கு வட்டாரமொழி என்பது உரையாடல் மூலமும் சிறுசிறு கதைகள் சொல்லும், கதைப்பாடல் மூலமும் நாட்டுப்புறப்பாடல் மூலமும் நிரூபிக்கப்படுகிறது. மொழி வளர்கிறதென்றால் அதனைப் பேசும் சமூகம் வளர்கிறது என்பது பொருளாகும். மொழி பக்குவப்பட்ட நிலையை அடைந்திருப்பின் அச்சமூகம் பண்பாடு நிறைந்ததாய் உயர்ந்துள்ளது. என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதனைப் ஒரு படைப்பாளியின் படைப்பில் அவரால் கையாளப் பட்டுள்ள மொழிநடை தான் சார்ந்த மக்களின் வட்டாரத்தைச் சார்ந்ததாக அல்லது பிரதி பலிப்பதாக அமைவதை சு. தமிழ்ச்செல்வி புதினங்கள் மூலம் அறிந்துக் கொள்ளலாம்.

References

- Puliyur kesigan, (1998) Tholkappiyam Thelyivurai, Paari Nilayam, Chennai, India.
- Tamilselvi, S., (2002) Aalam, Marutha Pathippagam, Tirchy, India.
- Tamilselvi, S., (2006) Arucottuthurai, Marutha Pathippagam, Tirchy, India.
- Tamilselvi, S., (2007) Manikyam, New Century Book House Chennai, India.
- Tamilselvi, S., (2008a) Kannagi Novel, Uyirmmmai Pathippagam, Chennai, India.
- Tamilselvi, S., (2008b) Keethari Novel, New Century Book House Chennai, India.
- Tamilselvi, S., (2014) katalai novel, New Century Book House Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License